

71 Meester, de stormwinden woeden

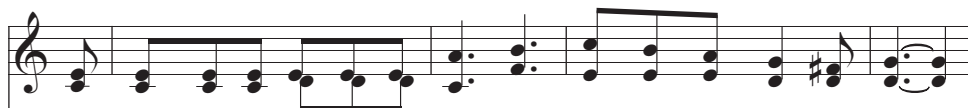
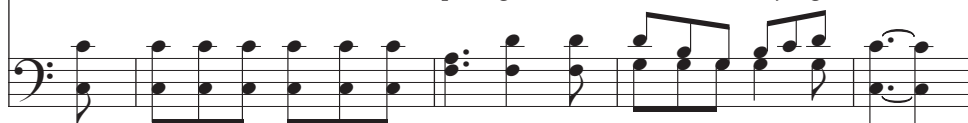
Vurig ♩ = 52-66

1. Mees-ter, de storm-win-den woe-den! On - stui-mig is 't band-loos tij!
2. Mees-ter, ver - sla - gen van gees - te buig 'k he-den in smart mij neer.
3. Mees-ter, de schrik is nu o - ver, 't is rus - tig op land en vloed.

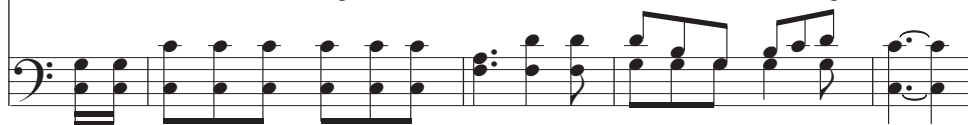
De lucht is zo drei-genden don - ker, geen ha - ven of hulp na - bij.
Mijn hart is ten diep - ste be - kom-merd, word wak-ker en red mij, Heer!
De zon kiest het meer tot haar spie - gel en vreed' is in mijn ge-moed.

Be - kom-mert U dan on - ze nood niet? Hoe kunt Gij sla - pen, Heer,
Ik lig in de gol-ven der zon - de waar - in 'k al die - per zink.
O, toef, mijn ge - ze - gen - de Hei - land, houd mij steeds aan uw hand,

nu elk o - gen-blik hier ons be-dreigt met een graf in het ko - kend meer!
Ik ver - ga hier, 'k ver - ga! O, mijn Mees - ter, kom, red mij voor-dat 'k ver - drink!
tot ik an - ker met vreugd in uw ha - ven en rust aan het za - lig strand.

De wind en de gol-ven ver - staan uw wil: zwijg, wees stil.
 zwijg, wees stil, zwijg, wees stil.

Zij het de woe-de van 't nood - ge - tij, of dui-vels of men-sen of

wat het ook zij, geen zee deert het vaar-tuig waar Gij mee vaart, de Mees-ter van

he-mel en zee en aard'. Zij al - len vol-gen ge - dwee uw wil: zwijg, wees stil;

zwijg, wees stil. Zij al - len vol-gen ge - dwee uw wil: zwijg, zwijg, wees stil.